

KFIR

Klagenemnda for industrielle rettigheter

AVGJØRELSE

Sak: 16/00079
Dato: 6. februar 2017

Klager: Tom Toralv Røynestad og Frank Rob
Representert ved: Håmsø Patentbyrå ANS

Klagenemnda for industrielle rettigheter sammensatt av følgende utvalg:

Lill Anita Grimstad, Arvid Øvrebø og Johannes Hope

har kommet frem til følgende

AVGJØRELSE

1 Kort fremstilling av saken:

- 2 Saken gjelder klage over Patentstyrets avgjørelse av 15. mars 2016, hvor norsk patentsøknad nr. 20140658, ble avslått.
- 3 Oppfinnelsen vedrører en karmskrue innrettet til løsgjørbar innfesting av et element på en bygningselementkarms utovervendende sideflate og/eller til oppspenning av bygnings-elementkarmen mot en nærliggende bygningskonstruksjon.
- 4 På tidspunktet for Patentstyrets avslag hadde søknaden følgende selvstendige krav:

1. Karmskrue (1) innrettet til løsgjørbar innfesting av et element (4) på en bygningselementkarms (2) utovervendende sideflate (21) og/eller til oppspenning av bygningselementkarmen (2) mot en nærliggende bygningskonstruksjon (3), k a r a k t e r i s e r t v e d at et konisk overgangsparti (13) tildanner en overgang mellom et mangekantet skruehode (11) med parallelle, motstående sideflater (114) og et gjengeparti (14), hvor overgangspartiet har sin største diameter (D1) ved skruehodet (11), og hvor forholdet mellom skruehodets (11) høyde (H1) og skruehodets (11) vidde (V) er i området 0,08 – 0,12, og hvor det mellom tilstøtende sideflater (114) på skruehodet (11) er et avrundet overgangsparti (115), idet forholdet mellom overgangspartiets (115) radius (R) og skruehodets (11) vidde (V) er i området fra større enn 0,50:1 til lik 0,55:1."

Til dette patentkravet er det også knyttet 9 uselvstendige krav.

- 5 Klager har påklaget avgjørelsen til Klagenemnda for industrielle rettigheter den 9. mai 2016, og klagen er rettidig fremmet.
- 6 For Klagenemnda er det fremmet reviderte patentkrav som bes lagt til grunn for behandlingen. Det nye prinsipale og subsidiære kravsett av 9. mai 2016, lyder som følger:
- 7 Det prinsipale kravsettet:

1. Karmskrue (1) innrettet til løsgjørbar innfesting av et element (4) på en bygningselementkarms (2) utovervendende sideflate (21) og/eller til oppspenning av bygningselementkarmen (2) mot en nærliggende bygningskonstruksjon (3), k a r a k t e r i s e r t v e d at et konisk overgangsparti (13) tildanner en overgang mellom et mangekantet skruehode (11) med parallelle, motstående sideflater (114) og et gjengeparti (14), hvor overgangspartiet har sin største diameter (Di) ved skruehodet (11), og hvor forholdet mellom skruehodets (11) høyde (Hi) og skruehodets (11) vidde (V) er i området 0,08-0,12.

2. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor en sylinderformet hals (12) er anordnet mellom en anleggsflate (112) på skruehodet (11) og det koniske overgangspartiet (13).

3. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor forholdet mellom skruehodets (11) høyde (H₁) og skruehodets (11) vidde (V) er ca. 0,1.
4. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor forholdet mellom det koniske overgangspartiets (13) diameter (D₁) og skruehodets (11) vidde (V) er i området 0,6 - 0,8
5. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor forholdet mellom det koniske overgangspartiets (13) diameter (D₁) og skruehodets (11) vidde (V) er ca. 0,7
6. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor det mellom tilstøtende sideflater (114) på skruehodet (11) er et avrundet overgangsparti (115)
7. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor det mellom tilstøtende sideflater (114) på skruehodet (11) er et avrundet overgangsparti (115), idet forholdet mellom overgangspartiets (115) radius (R) og skruehodets (11) vidde (V) er i området 0,50:1 til 0,55:1.
8. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor det mellom tilstøtende sideflater (114) på skruehodet (11) er et avrundet overgangsparti (115), idet forholdet mellom overgangspartiets (115) radius (R) og skruehodets (11) vidde (V) er ca. 0,531
9. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor det koniske overgangspartiets (13) stigningsvinkel (A) er i området 40-50.
10. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor det koniske overgangspartiets (13) stigningsvinkel (A) er ca. 45.
11. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor det sentrisk i en toppflate (111) på skruehodet (11) er anordnet en forsenkning (113).
12. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor det sentrisk i en toppflate (111) på skruehodet (11) er anordnet en forsenkning (113) med manglekantet tverrsnitt.

8 Det subsidiære kravsettet:

1. Karmskrue (1) innrettet til løsgjørbar innfesting av et element (4) på en bygningselementkarms (2) utovervendende sideflate (21) og/eller til oppspenning av bygningselementkarmen (2) mot en nærliggende bygningskonstruksjon (3), k a r a k t e r i s e r t v e d a t e t k o n i s k o v e r g a n g s p a r t i (13) tildanner en overgang mellom et manglekantet skruehode (11) med parallelle, motstående sideflater (114) og et gjengeparti (14), hvor overgangspartiet har sin største diameter (D₁) ved skruehodet (11), og hvor forholdet mellom skruehodets (11) høyde (H₁) og skruehodets (11) vidde (V) er i området 0,08 - 0,12, og hvor det mellom tilstøtende sideflater (114) på skruehodet (11) er et avrundet overgangsparti (115), idet forholdet mellom overgangspartiets (115) radius (R) og skruehodets (11) vidde (V) er i området fra større enn 0,50:1 til lik 0,55:1.
2. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor en sylinderformet hals (12) er anordnet mellom en anleggsflate (112) på skruehodet (11) og det koniske overgangspartiet (13).
3. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor forholdet mellom skruehodets (11) høyde (H₁) og skruehodets (11) vidde (V) er ca. 0,1.

4. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor forholdet mellom det koniske overgangspartiets (13) diameter (D1) og skruehodets (11) vidde (V) er i området 0,6 - 0,8.
5. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor forholdet mellom det koniske overgangspartiets (13) diameter (D1) og skruehodets (11) vidde (V) er ca. 0,7.
6. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor forholdet mellom overgangspartiets (115) radius (R) og skruehodets (11) vidde (V) er ca. 0,53:1.
7. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor det koniske overgangspartiets (13) stigningsvinkel (A) er i området 40-50.
8. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor det koniske overgangspartiets (13) stigningsvinkel (A) er ca. 45.
9. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor det sentrisk i en toppflate (111) på skruehodet (11) er anordnet en forsenkning (113).
10. Karmskrue (1) i henhold til krav 1, hvor det sentrisk i en toppflate (111) på skruehodet (11) er anordnet en forsenkning (113) med manglekantet tverrsnitt.

Under søknadsbehandlingen har Patentstyret anført følgende publikasjoner:

D1: US 2009025320 A1

D2: DE 19948543 A1

D3: Skruen Wurth ASSY® 3.0 Kombi, ref.:

Würth transportanker system:https://www.wuerth-ag.ch/files/documents/dl_transportanker-d.pdf

European Technical Approval ETA-11/0190:

https://www.wurth.fi/site/media/pdf/pdf/eta/ruuvit/assy_muut_yleisruuvit/Assy-ruuvit_ETA_110190.pdf

Det siste vedlegget nevnt av Patentstyret i sin avgjørelse er ikke lenger tilgjengelig.

9 Grunnene for Patentstyrets vedtak er oppsummert som følger:

- Patentsøknad nr. 20111770 avslås.
- D3 anses å utgjøre nærmestliggende kjente teknikk, da dette er en tidligere kjent karmskrue, Wurth ASSY® 3.0 Kombi.
- Det objektive tekniske problem som skal løses av den patentsøkte oppfinnelsen, sett i lys av den kjente karmskruen fra D3, er å komme frem til en skrue som kan anvendes på en karms utvendige flate som et festemiddel for elementer som skal festes på karmens utside, eller som et middel i oppspenning av karmen mot en nærliggende bygnings-

konstruksjon, tatt i betraktning den begrensede klaringen det er mellom karmen og bygningskonstruksjonen.

- I tilfellene der klaringen mellom karmen og bygningskonstruksjonen er mindre enn høyden til hodet til en Wurth ASSY 3.0 Kombi skrue, vil fagpersonen se at skruen ikke passer, ettersom skruehodet vil bygge for høyt i forhold til klaringen. Fagpersonen vil dermed modifisere hodet på skruen ved å redusere høyden på hodet slik at den passer i den ønskede klaringen det er mellom karmen og bygningskonstruksjonen. Dette vil kun kreve en enkel og fagmessig tilpasning av den tidligere kjente Wurth skruen. Hvilke dimensjoner som velges på høyden og bredden på skruehodet, vil være en fagmessig oppgave å løse for fagpersonen.
- I krav 1 er det vist til et konkret valgt forhold mellom skruehodets høyde og vidde som er i området 0.08-0.12, noe Patentstyret mener ikke vil gi noen spesiell og ny teknisk effekt i forhold til motholdet D3.
- Det å utforme en karmskrue med et avrundet overgangsparti mellom tilstøtende sideflater på det manglekantede skruehodet, i stedet for et tilnærmet rett overgangsparti som angitt i D3, kun er et fagmessig valg da en slik utforming av skruehodet er allment kjent teknikk på fagområdet.
- Karmskruen skiller seg ikke vesentlig fra kjent teknikk jf. patentloven § 2 (1).

10 Klager har for Klagenemnda i korte trekk gjort gjeldende:

- Patentstyrets avslag av patentsøknaden er gjort på feil grunnlag.
- D3 er ikke riktig mothold å ta utgangspunkt i, og det anføres at D2 representerer den nærmeste kjente teknikk.
- I følge problemet som oppfinnelsen forsøker å løse er det av ulike årsaker ønskelig å begrense antall gjennomgående borer i karmen til et minimum. Slike karmjusteringer kan være nyttige også til andre formål f.eks. innfesting av sikrings- og løfteutstyr for transportformål.
- Karmskruene som utgjør den kjente teknikk tilfredsstiller ikke behovene som eksisterer på området.
- Verken US2009025320A1 (D1) eller Wurth ASSY® 3.0 Kombi treskrue (D3) kan være nærmeste kjent teknikk.
- D1 beskriver et system og en metode for å installere et formontert metalldørssystem i en veggåpning, i det systemet tillater montøren å posisjonere døra i åpningen, justere bredden på den slik at den passer, justere rammen slik at den blir rettvinklet og feste rammen i åpningen. D1 benytter en ordinær festeskrue som strekker seg fra karmens innside og inn i den nærliggende veggen for å feste karmen.

- D3 beskriver en skrue for innfesting av et anker, hvor skruen oppviser en lengde som overstiger karmens tykkelse, et skruehode med et tverrsnitt som faktisk er mindre enn det som er vanlig standard for maskinskruer og franske treskruer, og med en skruehodehøyde som gjør den ubrukelig innenfor det sterkt begrensede rommet en slik skrue skal anvendes.
- Ved å benytte D2 som den nærmeste kjente teknikk, vil følgende objektivt teknisk problem kunne utledes av forskjellen mellom D2 og oppfinnelsen: hvordan komme frem til en skrue som kan anvendes i en vindus- eller dørkarm som middel til oppspenning av karmen mot en nærliggende bygningskonstruksjon uten at det må tildannes gjennomgående borer i karmen.
- D2 beskriver ikke en karmskrue med et skruehode som kan ligge an mot et element og holde dette fast mot karmens utvendige sidekant. Støtteelementet ifølge D2 er heller ikke mangelkantet for løsgjørbart inngrep med et spennverktøy. D2 omfatter heller ikke et konisk overgangsparti som tildanner en overgang mellom et mangelkantet skruehode og et gjengeparti, idet overgangspartiets har sin største diameter ved skruhodet. Oppfinnelsen oppviser dermed nyhet i forhold til D2.
- Ved jakt på en løsning på utfordringene som søkes løst med den forliggende oppfinnelse, vil fagpersonen neppe stanse ved D3. D3 vil heller ikke egne seg til innfesting av elementer på et bygningselements karm av flere grunner.
 - a) Skruens lengde min 80 mm overstiger i vesentlig grad en karms tykkelse, og dermed vil skruen bryte gjennom karmens innvendige sideflate og ødelegge karmflaten.
 - b) Skruens sylinderformede skaft og freseparti har en lengde som gir et meget kort inngrepsparti mellom karmen og skruens gjenger.
 - c) Skruen har forholdsvis lite areal og egner seg dårlig til oppspenning mot bygningskonstruksjonen, idet et stort flatetrykk vil gi stor risiko for at skruhodet presses inn i anleggsflaten på bygningskonstruksjonen.
 - d) Skruhodet har stor bygghøyde, og vil kunne hindre frigjøring av elementet når denne skal fjernes fra rammen.
- For å egne seg til formålet må skruen ha tilstrekkelig stor overflate på skruhodet, samtidig som lengden på skruen ikke overstiger tykkelsen på karmen, og skruen må ha et tilstrekkelig langt gjengeparti.
- D3 er tilgjengelig med diameter 8, 10 og 12 mm, med forholdstall i skruhodets høyde, nøkkelvidde og minste skruelengde som varierer fra 0,289 til 0,375.
- D3 gir ingen hint om et skruehode større nøkkelvidde enn 17 mm, samtidig som skruehodehøyden reduseres. Faktisk angir D3 nøkkelvidder som er mindre enn det som er vanlig for franske treskruer og maskinskruer.

- Fagpersonen som per definisjon ikke har oppfinneriske evne, vil følgelig ikke få inspirasjon i D3 til å modifisere skruhodet. Det eneste han vil gjøre er å velge en skrue med mindre diameter for å redusere skruhodets høyde.
- Det vises til at forholdet mellom diameter, nøkkelvidde og hodehøyde ikke er konstant, det er ingen hint til å endre dette forhold i den grad den foreliggende oppfinnelse forskriver, nemlig en reduksjon på mellom 58 og 79 %.
- Patentstyret tar feil i sin påstand om at det kun vil kreve en enkel og fagmessig tilpasning av den kjente Wurth skruen for fagpersonen, for å komme frem til en skrue som har de nevnte egenskaper.

11 Klagenemnda skal uttale:

12 Klagenemnda har kommet til et annet resultat enn Patentstyret.

- 13 I forbindelse med klagebehandlingen har klager gjort endringer i kravene. Klagenemnda vil innledningsvis ta stilling til om endringene i krav 1 ligger innenfor endringsadgangen. Etter patentloven § 13 kan en søknad om patent ikke endres slik at det søkes patent på noe som ikke fremgikk av søknaden da den ble inngitt. Bestemmelsen tilsvarende EPC art. 123 (2) og praksis relatert til denne vil derfor også være relevant.
- 14 I G 2/10 bekreftet Enlarged Board of Appeal at den generelt aksepterte standarden for å vurdere endringer og overholdelsen av EPC art. 123 (2) er testen som ble etablert i G 3/89 og G 11/91. Endringer er tillatt innenfor grensene for det fagpersonen kan utlede «directly and unambiguously, using common general knowledge from the application as filed».
- 15 Etter Klagenemndas oppfatning må det, hvis endringen skal tillates, ikke være grunnlag for tvil hvorvidt alle forhold som er nødvendige for å utøve oppfinnelsen også fremkommer i foreliggende beskrivelse. Er det derimot «new technical information», jf. G 2/10, så vil denne endringen gå utover det som det er adgang til å endre.
- 16 I den foreliggende sak er endringene i det primære og subsidiære kravsett kun nærmere angivelser av skruens dimensjoner og utforming, ved at uselvstendige krav er flyttet opp i det selvstendige kravet. Klagenemnda finner at de endrede kravsettene faller innenfor endringsadgangen, jf. patentloven § 13.
- 17 Klagenemnda skal etter dette vurdere og ta stilling til om oppfinnelsen i lys av de nye kravsett, har tilstrekkelig nyhet og oppfinnelseshøyde, jf. patentloven § 2.
- 18 Ved vurderingen av både nyhet og oppfinnelseshøyde skal en gjennomsnittlig fagperson brukes som målestokk. Fagpersonen er en tenkt gjennomsnittsfagperson på området. Fagpersonen er fullt ut kjent med teknikkens stand på søknadstidspunktet, og har evne til å utnytte alt kjent materiale på en fagmessig måte. Herunder kan fagpersonen foreta nærliggende nye konstruksjoner, men er ikke i besittelse av oppfinneriske evner. Fagpersonen evner å prøve ut, på en god fagmessig måte, alle kombinasjonsmuligheter

som både var nærliggende og ga en rimelig forventning om å lykkes. Spørsmålet er således ikke om fagpersonen *kunne* ha kommet fram til oppfinnelsen ved modifisering eller tilpasning av teknikkens stilling, men snarere om fagpersonen *ville* ha gjort det.

- 19 Den relevante fagpersonen i denne saken vil være en vindus-/dørmontør, som i lys av det objektive tekniske problem som skal løses ifølge oppfinnelsen, har inngående kunnskap om å løfte, feste og montere vinduer og/eller dører til en bygningskonstruksjon. Han anses å være kjent med skruer og festeanordninger til bruk på bygninger, herunder hvilke skruer som egner seg til ulike formål når det gjelder størrelse og bæreevne.
- 20 Klagenemndas vurdering baserer seg på det prinsipale kravsettet slik dette er angitt ovenfor i avsnitt 7.
- 21 Etter patentloven § 2 første ledd kan patent bare meddeles på oppfinnelser som er nye i forhold til hva som var kjent før patentsøknadens prioritetsdag, også kjent som nyhetskravet. Vurderingen foretas ut fra patentkravene til den patentsøkte oppfinnelsen mot de enkelte mothold hver for seg. Som ny anses enhver oppfinnelse som ikke kan utledes direkte og utvetydig av et mothold.
- 22 D1 angår innfesting av et bygningselement i en åpning i en betongvegg. En stålramme/beslag festes på bygningselementets karm og justeres til anlegg mot veggen ved hjelp av en hul skrue. Karmen festes deretter til veggen med en ordinær betongskrue som føres gjennom den hule skruen. Her er det den hule skruen som forestår justeringen av bygningselementet, og ikke selve karmskruen slik som i foreliggende oppfinnelse. Oppfinnelsen skiller seg videre fra D1 ved at det benyttes en ordinær betongskrue. Oppfinnelsen oppfyller etter dette kravet til nyhet overfor D1.
- 23 D2 viser en hul gjenget «umbrako»-skrue som er dreibart montert i bygningselementets karm. Skruen har anlegg i et dreibart hode i form av en sylindrisk plate som justeres til anlegg mot veggåpningen av mur eller liknende hvor elementet skal monteres. Elementet kan deretter festes til veggen med en skrue som føres gjennom den hule justerskruen. Klagenemnda finner oppfinnelsen å være ny overfor D2.
- 24 D3 er en ordinær skrue for bruk i forbindelse med trekonstruksjoner, innfestning av metalldeler til tre etc. Skruen er delgjengen og har en skaftefres på skruestammen for å redusere innskruingsmomentet. Skruhodet har flere likhetstrekk til den patentsøkte oppfinnelsen. Klagenemnda anser at kravet til nyhet er oppfylt fordi utformingen av skruen med de forholdstall som er oppgitt i patentkravene ikke gjenfinnes i D3.
- 25 Patentloven § 2 første ledd krever videre at oppfinnelsen skiller seg vesentlig fra det som var kjent før patentsøknadens prioritetsdag; det må foreligge oppfinnelseshøyde. Dette innebærer at oppfinnelsen ikke må ha vært nærliggende for en gjennomsnittlig fagperson som var kjent med teknikkens stand, jf. NU 1963:6 s- 127. Ved vurderingen av om kravet til oppfinnelseshøyde er oppfylt, skal teknikkens stand i sin helhet tas i betraktning, og flere mothold kan kombineres.

- 26 Metoden for bedømmelsen av oppfinnelseshøyde skal ta utgangspunkt i den såkalte «problem og løsning»- tilnærmingen.
- 27 En oppfinnelse anses i henhold til fast praksis for å ha vært nærliggende dersom det må legges til grunn at en fagperson som var kjent med teknikkens stand forut for søknadsdagen, ville ha forsøkt å løse problemet på den i patentkravene angitte måte med en rimelig forventning om å lykkes. I den europeiske patentkonvensjonen (EPC) er dette i artikkel 56 første punktum formulert slik: En oppfinnelse anses å ha oppfinnelseshøyde når den for en fagperson ikke fremstår som nærliggende i forhold til teknikkens stand.
- 28 Teknikkens stand på dette området fremgår av de mothold som er fremlagt i saken.
- 29 Klagenemnda finner at D3 er det nærmeste motholdet, da det er den som er nærmest å løse samme problem på samme måte. D3 omhandler en skrue, Wurth ASSY® 3.0 Kombi, med lignende utforming som den patentsøkte karmskruen. Anvendelsesområdet omfatter løsbar innfesting av metallelementer til en treramme med mulighet for innføring i en åpning med liten klaring og deretter løsgjøringen begrenset av skruehodets dimensjonering. Den forholdsvis lange skruestammen med integrert skaffefres egner seg ikke for anvendelse som justerskrue i forbindelse med montasje av elementer med liten klaring mot anlegg. Den er heller ikke markedsført for en slik funksjon, men blant annet for innfesting av bygningsbeslag, skinner og profiler.
- 30 Skruen er tilgjengelig i flere dimensjoner, men har ikke tilsvarende nøkkelvidde eller skruehodehøyde som den patentsøkte karmskruen.
- 31 D2 har etter Klagenemndas syn færre felles trekk med karmskruen og ligger således fjernere enn D3. D2 omhandler en justerskrue med utvendige gjenger som strekker seg gjennom en boring i bygningselementet, og er opplagret i et støtteelement i form av en sylindrisk plate med en sokkel som kan spenne bygningselementet fast mot en omkringliggende bygningskonstruksjon. Endepartiet av senterløpet kan være mangelkantet for inngrep av et spennverktøy for stramming på karmens innside. D2 er ikke å anse som nærmeste kjente teknikk, fordi den ikke er egnet til løsgjørbar innfesting av et element i en karm. Videre strammes skruen fra innsiden av karmen og ikke fra utsiden, og at det dermed er nødvendig med flere gjennomgående borer i karmen.
- 32 Det objektive tekniske problem som løses av oppfinnelsen ifølge krav 1 i lys av D3 er hvordan fremskaffe en skrue som egner seg for innfestning av metallelementer til en vindus/dørkarm og som samtidig egner seg for fastspenning av karmen i en veggåpning, når det er liten klaring mellom karmen og veggen, og samtidig unngår gjennomboring i karmen.
- 33 Dette løser oppfinnelsen i krav 1 ved at karmskruen har et nøkkelhode med tilstrekkelig stor kontaktflate for fastspenning mot en bygningskonstruksjon, samtidig som vidden fortsatt er liten nok til at den kan benyttes i de nøkkelhullformede utsparingene i en frigjørbar festeanordning. Den patentsøkte karmskruen har et angitt forhold mellom skruehodets (11) høyde (Hi) og skruehodets (11) vidde (V) som er i området 0,08-0,12.

Dette medfører at skruens hode kan bygge relativt lavt, og ha en forholdsvis stor nøkkelflate og derved oppfylle kravene til løsgjørbar innfesting og/eller til oppspenning av bygningsselementkarmen mot en nærliggende bygningskonstruksjon når det er sterk begrenset klaring mellom karmen og veggen. Siden skruen har ubetydelig, kort stamme uten gjenger kan lengen reduseres slik at gjennomhulling av karmen unngås når skruen er innskrudd før montering.

- 34 Det finnes ingen pekere i de aktuelle mothold mot å modifisere utformingen av D3 for å løse det nevnte objektive tekniske problem på tilfredsstillende måte. Fagpersonen vil, med kjennskap til D3 og de andre relevante mothold, ikke prøve å modifisere D3 til en utforming som tilsvarer et forhold mellom skruehodets høyde og vidde i sjiktet 0,08 og 0,12.
- 35 Det primære kravsett skiller etter Klagenemndas syn seg tilstrekkelig fra den kjente teknikk representert ved D3.
- 36 De uselvstendige kravene er avhengige av krav 1, og når krav 1 anses patenterbar, vil de uselvstendige avhengige kravene også anses patenterbare.
- 37 Mot denne bakgrunn har Klagenemnda kommet til at oppfinnelsen har nyhet og oppfinnelseshøyde slik den kommer til uttrykk i det primære kravsettet, jf. patentloven § 2.

Det avsies slik

Slutning

1. Klagen tas til følge.
2. Patentstyrets avgjørelse oppheves.

Lill Anita Grimstad
(sign)

Arvid Øvrebø
(sign)

Johannes Hope
(sign)